

§ 9. Stemmesedlerne skal være ens udførte på alle valgsteder i det danske rige. Af hensyn til grønlandsksprogede kan dog på en del af stemmesedlerne foretages rent sprogligt begrundede afvigelser.

§ 10. Vælgerne kan enten stemme personligt eller på den pågældende kandidatliste som sådan.

Stk. 2. Hvis den på en liste som nr. 1 opstillede ikke har opnået flere personlige stemmer end en hvilken som helst anden kandidat, får han så mange listestemmer, som skaffer ham flest stemmer. Overskydende listestemmer tilfalder så den som nr. 2 opstillede, til han har 2 stemmer mindre, end nr. 1 har som summen af liste- og personlige stemmer og så fremdeles. Ved sideordnet opstilling på en liste (plads på listen) placeres de sideordnet opstillede ved fordelingen af listestemmer efter antallet af opnåede personlige stemmer.

§ 11. Ved valgets opgørelse divideres det antal stemmer (personlige såvel som listestemmer), som er opnået af en liste (et listeforbund), med 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 osv.

Stk. 2. Den liste (det listeforbund), der har højeste stemmetal, har valgt kandidat nr. 1, mens det næsthøjeste af de fremkomne tal berettiger til mandat nr. 2 og så fremdeles,

indtil de til rådighed stående 16 mandater er fordelt mellem listerne (listeforbundene).

§ 12. Det eller de mandater, der er tilfaldet en kandidatliste, tildeles kandidaterne i den rækkefølge, de har opnået stemmer i henhold til § 10, stk. 2. Ved stemmelighed går den med flest personlige stemmer forud.

§ 13. Er et mandat tilfaldet et listeforbund, fordeles stedfortræderpladser i henhold til den i § 6, 2. pkt., omhandlede aftale. I andre tilfælde udpeges stedfortræderen ved fortsættelse af den i § 12 nævnte rækkefølge.

§ 14. Indenrigsministeriet træffer de for valgets afholdelse og gennemførelse hensigtsmæssige foranstaltninger og bemyndiges til at afholde de hermed forbundne udgifter, ligesom indenrigsministeriet sørger for opgørelse af og bekendtgørelse om valgets resultat.

Stk. 2. Anser en i henhold til § 4 anmeldt kandidat sig som fejlplaceret, kan han indtil ét år før valgerens udløb indbringe sag herom for højesteret, der under anvendelse af officialmaksimen ved dom træffer endelig afgørelse i tvisten.

§ 15. Denne lov gælder ikke for Færøerne.

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

Romtraktaten af 25. marts 1957 § 138, stk. 3, har følgende indhold:

„Forsamlingen*) udarbejder forslag til afholdelse af almindelige direkte valg ifølge en i alle medlemsstater ensartet fremgangsmåde. Rådet fastsætter herom med enstemmighed forskrifter, som det henstiller til medlemsstaterne at vedtage i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser.“

I henhold til 1. pkt. vedtog Europa-Parlamentet den 17. maj 1960 et udkast til konvention om almindelige direkte valg.

Dette udkast blev imidlertid aldrig færdigbehandlet i Ministerrådet, og den 14. januar 1975 vedtog Europa-Parlamentet herefter et nyt udkast, som trådte i stedet for 1960-udkastet.

Ministerrådets behandling af det nye udkast har navnlig været besværliggjort af, hvordan mandatfordelingen skal være mellem de kandidater, der vælges i de forskellige medlemslande. For Danmarks vedkommende var forholdet det, at vi ved vor indtræden i EF pr. 1. januar 1973 opnåede 5,05 pct. af mandaterne (10 ud af 198). Allerede ved behandlingen i EF-Parlamentet forud for vedtagelsen den 14. januar 1975 var der en lang række ændringsforslag, men vedtagelsen kom til at gå ud på, at Danmark skulle have 4,8 pct. af mandaterne (17 af 355). I de derefter følgende halvandet år fremkom der yderligere et væld af forslag. Regeringschefmødet enedes den 12. juli 1976 om en mandatfordeling, der gav Danmark 3,9 pct. (16 af 410 medlemmer). Den danske befolkning repræsenterer 1,9 pct. af den samlede EF-befolkning (5,1 millioner af 268 millioner).

*) Europa-Parlamentet.